

Αριθμός 161

Ο ΠΕΡΙ ΝΑΥΑΓΙΩΝ ΝΟΜΟΣ, ΚΕΦ. 298

Κανονισμοί και Όδηγίαι δυνάμει τῶν άρθρων 22, 26 και 43

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἐν τῇ ἐνασκήσει τῶν ἐξουσιῶν δι' ὧν περιέβηται δυνάμει τῶν άρθρων 22, 26 και 43 τοῦ περὶ Ναυαγίων Νόμου και τῆς παραγράφου 3 (β) τοῦ άρθρου 188 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδει τοὺς ἀκολουθοῦς Κανονισμοὺς και Ὁδηγίας :

1. Οἱ παρόντες Κανονισμοί και Ὁδηγίαι δύνανται νὰ ἀναφέρονται ὡς οἱ περὶ Τελῶν Ἐφόρων Ναυαγίων Κανονισμοί και Ὁδηγίαι τοῦ 1965.

2. Δι' ἕκαστον ναυάγιον τεθὲν ὑπὸ τὴν φύλαξιν τοῦ Ἐφόρου καταβάλλεται ποσοστὸν πέντε λιρῶν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν τῆς ἀξίας αὐτοῦ, ἐν οὐδεμίᾳ ὁμως περιπτώσει τὸ ὅλικόν ποσὸν τοῦ τοιοῦτου ποσοστοῦ δύναται νὰ ὑπερβαίη τὰς πενήτηκόντα λίρας.

3. Ἐν περιπτώσει ναυαγίου παραδοθέντος εἰς τὴν φύλαξιν τοῦ Ἐφόρου ἀντὶ τοῦ ἄνω ποσοστοῦ καταβάλλεται τέλος ὡς ἀκολουθῶς :

(α) Ἐὰν ἡ ἀξία τοῦ πλοίου ἢ τῆς λέμβου μετὰ τοῦ φορτίου ἀνέρχεται εἰς £600 τέσσερις λίραι διὰ τὴν πρώτην ἡμέραν και δύο λίραι δι' ἑκάστην ἐπομένην ἡμέραν καθ' ἣν ὁ Ἐφορος ἀσχολεῖται ἐπὶ τούτῳ·

(β) Ἐὰν ἡ ἀξία τοῦ πλοίου ἢ τῆς λέμβου μετὰ τοῦ φορτίου εἶναι κατωτέρα τῶν £600 τὸ ἥμισυ τῶν ἄνω τελῶν :

Νοεῖται ὅτι ὡσάκις τὸ συμφώνως τῷ παρόντι Κανονισμῷ ὑπολογισθὲν ποσὸν ὑπερβαίη τὸ ποσοστὸν τῶν πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν, τότε καταβάλλεται τὸ τελευταῖον.

4. Ἐν περιπτώσει ἐπιθαλασσίου ἀρωγῆς παρεχομένης ὑπὸ τοῦ Ἐφόρου ἀναφορικῶς πρὸς πλοῖον ἐν κινδύνῳ οὐχὶ ὁμως ναυαγήσαν εἰσέτι, ἢ ἀναφορικῶς πρὸς τὸ φορτίον ἢ τὰ ἀνήκοντα εἰς τοιοῦτον πλοῖον εἶδη, καταβάλλονται τὰ ἀκόλουθα τέλη :

(α) Ἐὰν ἡ ἀξία τοῦ πλοίου μετὰ τοῦ φορτίου αὐτοῦ ἀνέρχεται εἰς £600 ἢ ὑπερβαίη τὸ ποσὸν τοῦτο, δέκα λίραι διὰ τὴν πρώτην ἡμέραν, και πέντε λίραι δι' ἑκάστην ἐπομένην ἡμέραν καθ' ἣν ὁ Ἐφορος ἀσχολεῖται ἐπὶ τούτῳ·

(β) Ἐὰν ἡ ἀξία τοῦ πλοίου μετὰ τοῦ φορτίου αὐτοῦ εἶναι κατωτέρα τῶν £600, τὸ ἥμισυ τῶν ἄνω τελῶν.

5. Εἰς τὸν δυνάμει τοῦ άρθρου 26 τοῦ Νόμου διοριζόμενον ἐκτιμητὴν καταβάλλονται τέλη μὴ ὑπερβαίνοντα τὰ ἀκόλουθα :

(α) διὰ τὴν ἐκτίμησιν τῆς ἀξίας τοῦ σκάφους μόνον : £ Μίλις

(i) Ἐὰν ἡ ἀξία αὐτοῦ δὲν ὑπερβαίη τὰς £600 5.000

(ii) Ἐὰν ἡ ἀξία αὐτοῦ ὑπερβαίη τὰς £600 10.000

(β) διὰ τὴν ἐκτίμησιν τοῦ φορτίου ὡσαύτως καταβάλλεται πρόσθετον τέλος μὴ ὑπερβαίνον τὰς 5.000

(γ) ὑπὸ τοῦ Ἐφόρου ἐπιβάλλονται ὡσαύτως ἀναφορικῶς πρὸς πᾶσαν τοιαύτην ἐκτίμησιν τὰ ἀκόλουθα τέλη :

(i) Ὁσάκις ἡ ἀξία ὀλοκλήρου τῆς περιουσίας, ἥτοι πλοίου και φορτίου ὁμοῦ, δὲν ὑπερβαίη τὰς £600 5.000

(ii) Ὁσάκις ἡ ἀξία ὀλοκλήρου τῆς περιουσίας, ἥτοι πλοίου και φορτίου ὁμοῦ, ὑπερβαίη τὰς £600 10.000

(δ) εις πάσαν περίπτωση καθ' ἣν ὁ Ἐφορος ἤθελε κρίνει ἀναγκαίαν τὴν πρόσληψιν ἐκτιμητοῦ διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς ἀξίας οἰουδήποτε ὑπὸ τὴν φύλαξιν αὐτοῦ τελούντος περιουσιακοῦ στοιχείου, εἰς τὸν οὕτω προσλαμβανόμενον ἐκτιμητὴν καταβάλλεται τέλος μὴ ὑπερβαῖνον τὰς 5.000 Νοεῖται ὅτι ὁσάκις ἡ ἀξία τοῦ περιουσιακοῦ στοιχείου ὑπερβαίνει τὰς £100.000 μίλς δυνατόν νὰ καταβληθῇ τοιοῦτον ποσόν, μὴ ὑπερβαῖνον τὰς £3.000 μίλς, ὡς ἤθελε κριθῆ εὐλογον ὑπὸ τὰς περιστάσεις.

6. Μὴ ἐπηρεαζομένης οἰασοδήποτε πράξεως ἢ παραλείψεως δυνάμει τούτων γενομένης, ἀνακαλοῦνται ὧδε οἱ περὶ Τελῶν Ἐφόρων Ναυαγιῶν Κανονισμοὶ καὶ Ὁδηγίαι, οἱ περιεχόμενοι ἐν σελίδι 609 τοῦ Τόμου I τῆς Δευτερογενοῦς Νομοθεσίας τῆς Κύπρου τοῦ 1954.

Ἐγένοντο τῇ 11ῃ Μαρτίου 1965.

(Υ.Σ.Ε. 158/60/3.)

Ἀριθμὸς 162

Ο ΠΕΡΙ ΛΙΜΕΝΙΚΩΝ ΤΕΛΩΝ ΝΟΜΟΣ, ΚΕΦ. 296.

Κανονισμοὶ γενόμενοι δυνάμει τοῦ ἄρθρου 14 (I).

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, ἐν τῇ ἐνασκήσει τῶν ἐξουσιῶν δι' ὧν περιβέβληται δυνάμει τοῦ ἐδαφίου (I) τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ περὶ Λιμενικῶν Τελῶν Νόμου καὶ τῆς παραγράφου 3 (β) τοῦ ἄρθρου 188 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδει τοὺς ἀκολουθοῦς Κανονισμοὺς:

I. Οἱ παρόντες Κανονισμοὶ δύνανται νὰ ἀναφέρωνται ὡς οἱ περὶ Δικαιωμάτων Χρήσεως Γερανῶν (Ἀμμόχωστος, Λάρναξ, Λεμεσὸς καὶ Πάφος) (Τροποποιητικοὶ) Κανονισμοὶ τοῦ 1965, θὰ ἀναγιγνώσκωνται δὲ ὁμοῦ μετὰ τῶν περὶ Δικαιωμάτων Χρήσεως Γερανῶν (Ἀμμόχωστος, Λάρναξ, Λεμεσὸς καὶ Πάφος) Κανονισμῶν τοῦ 1957 (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένων ὡς οἱ «βασικοὶ Κανονισμοί»): οἱ βασικοὶ Κανονισμοὶ μετὰ τῶν παρόντων δύνανται ὁμοῦ νὰ ἀναφέρωνται ὡς οἱ περὶ Δικαιωμάτων Χρήσεως Γερανῶν (Ἀμμόχωστος, Λάρναξ, Λεμεσὸς καὶ Πάφος) Κανονισμοὶ τοῦ 1957 ἕως 1965.

*Ἐφημερὶς
Κυβερνήσεως
Παράρτημα
Τρίτον :
4.4.1957.

2. Τροποποιοῦνται ὧδε οἱ βασικοὶ Κανονισμοὶ ὡς ἀκολουθῶς:

(i) διαγράφεται ἡ παράγραφος (I) τοῦ Κανονισμοῦ 3 καὶ ἀντικαθίσταται διὰ τῆς ἀκολουθοῦ:

«(I) Ἐν περιπτώσει χρήσεως οἰουδήποτε γερανοῦ δι' ἀνυψώσεις αἰτίνες δὲν ὑπερβαίνουνσι τοὺς πέντε τόννους, καταβάλλεται τὸ ὑψηλότερον τῶν ἐν Παραρτήματι «Α» ἢ «Β» καθοριζομένων δικαιωμάτων.»

(ii) Ἐν τέλει τοῦ Κανονισμοῦ 3 προστίθεται ἡ ἀκόλουθος παράγραφος:

«(3) Ἐν περιπτώσει χρήσεως οἰουδήποτε γερανοῦ διὰ τὴν ἐκφόρτωσιν εἰσαγομένων εἰδῶν εὐθέως ἐκ τοῦ πλοίου τὰ ἐν Παραρτήμασι «Α» καὶ «Β» καθοριζόμενα δικαιώματα διπλασιάζονται.»

(iii) Διαγράφονται ἐξ αὐτοῦ τὰ Παραρτήματα «Γ» καὶ «Δ» καὶ ἀντικαθίστανται διὰ τῶν ἀκολουθῶν:

«ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ «Γ».

Διὰ τὴν χρῆσιν γερανοῦ δι' ἀνυψώσεις αἰτίνες ὑπερβαίνουνσι τοὺς πέντε οὐχὶ ὅμως τοὺς εἴκοσι τόννους ὀλικοῦ βάρους—

£ μίλς

(a) ἄνω τῶν 5 καὶ μέχρι 7 τόννων ὀλικοῦ βάρους . . . 1.500